

Reykjafell Kirke ved Myvatn paa Island.

Skizzer fra Island.

(Af S. L.)

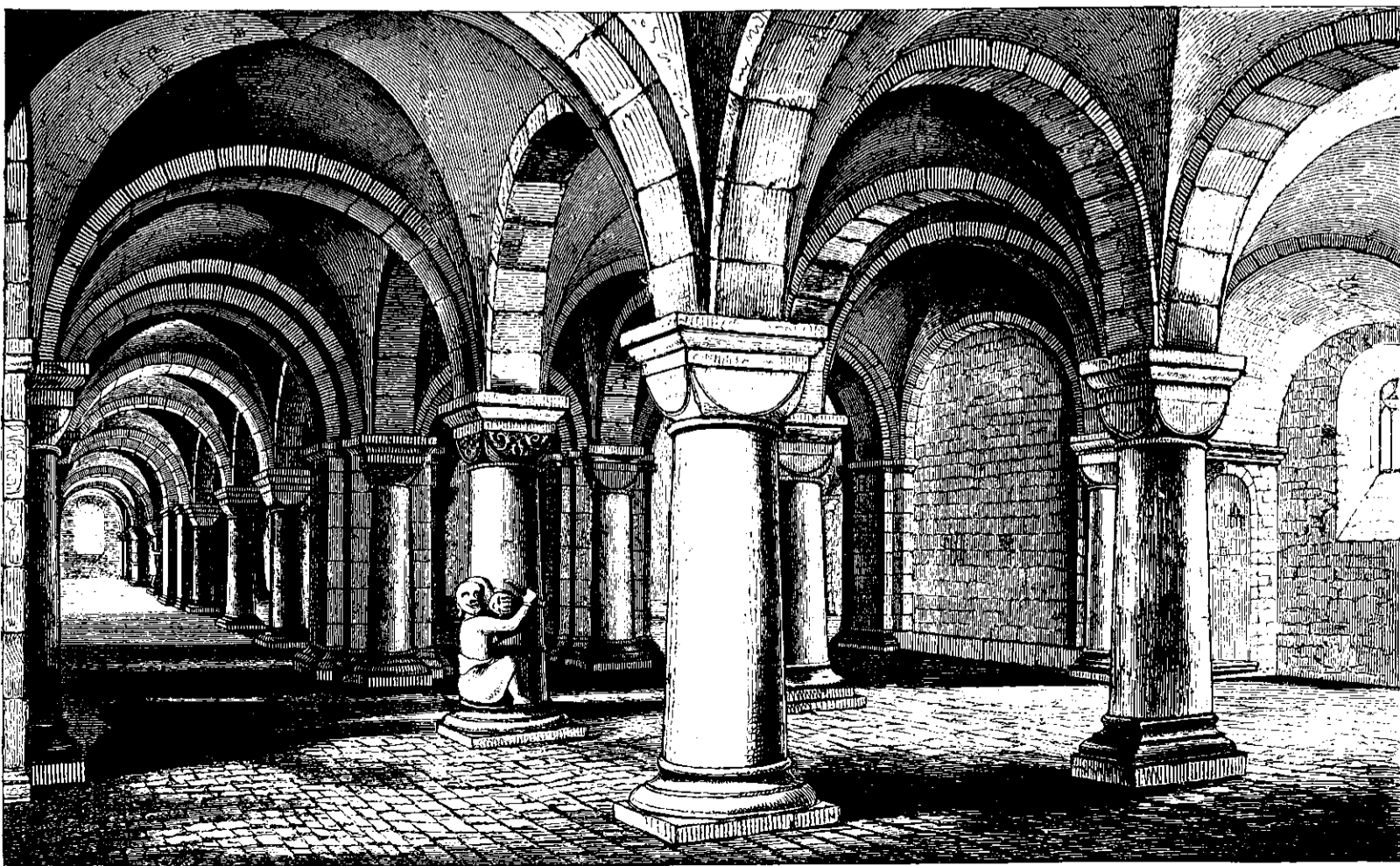
I.

Det vil ikke være for meget at sige, at der i saa Lande findes en saa afvejlende og storartet Natur som i Island; de fleste Fremmede, der have reist til dette fjerne Land, have fundet sig tilfredsillede, og det netop efterat have gjen- nemreist næsten hele Europa for at beundre Naturens Skjon- heder. Thi der har altid ventet dem nye Overraskelser

og de have altid faaet Ting at see der, som de intetsteds havde seet for og ikke engang havde drømt om. Den vilde islandske Natur, den rige Afvejling af høie Bjerge, dybe græsbeegroede Dale, med vidende Floder og bruisende Vand- fald, gjør en mægtig og gripende Virkning paa enhver. Ligeoverfor en saadan Natur føler Mennesket bedst Guds Storhed og sin egen Lidenhed; det er derfor naturligt, at Folk, der ere opvokse i denne Natur, blive stemte til Aab og Religiositet. Det bedste Beviis paa, at hvad der her er sagt om Island ikke er uden Grund, er, at Landet i de senere Aar,

siden Danvstidsforbindelsen kom istand mellem Danmark og Island, saa at sige er blevet overfømmet af engelske, franske og tyske Rejsende; men Engländerne have dog været stærkest repræsenterede. Det maa derfor vække en vis Forundring, at det Land, hvis sjeldne Naturphænomener have saamegen Til- trækningskraft for dannede «Gentlemen» og Videnstabsmand fra andre Lande, slet ingen udøver paa de Danske, der gjøre Udflugter for deres Fornøielse om Sommeren.

Med en Udsfyldning til min Læser for denne Udflugt, vender jeg mig til det, hvorom Taten egentlig skalde være.

Krypten i Lunds Domkirke.